

offentligt Eje formindskes ikke derved, den bliver blot udnyttet paa en bedre Maade, og det Antal Brug, der oprettes under de Vilkaar, der angives i Loven af 4. Oktober 1919, formindskes ikke herigennem.

Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 3 til § 1, som gaar ud paa, at den forrentningspligtige Del af Byggelaanet føres tilbage fra 8 000 til 6 000 Kr., maa jeg meget fraraade. Jeg tror, at denne meget beskedne Forhøjelse af den forrentningspligtige Del af Byggelaanet, der, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen meget rigtigt gjorde opmærksom paa, kun indtræder for de Brug, der oprettes efter 1. Januar 1925, i Virkeligheden er meget moderat, om jeg maa bruge dette Udtryk. Det er ikke længere siden end i Gaar, at jeg hørte om en af de Husmænd, der virkede under Loven af 4. Oktober 1919, at han efter at have solgt Besætningen fra Huset var i Færd med at sælge Huset gennem en Kommissionær og forlangte 6 000 Kr. kontant for Afstaaelsen, og at der var mange Købere til det, ogsaa Folk, der var meget vel egnede til at overtage det paagældende Brug. Det kan ikke være samfundsmæssigt, og det kan ikke være Hensigten med Jordlovene, at man giver enkelte private Medborgere en saa stor Fordel, at de senere kan gaa hen og sælge deres Hus, saaledes at de stikker et betydeligt Antal Tusinde Kroner i deres egen Lomme. Og hvis man vil fastholde, at de kun skal forrente 6 000 Kr., gives der de paagældende en saa stor Fordel, at den vil kunne betaales med et vist betydeligt Beløb. Vel er der Adgang til at skride ind, men jeg tror, ærede Medlemmer og ikke mindst de, der er Yndere af Loven af 4. Oktober 1919 og det Princip, der deri er nedlagt, vil være enige med mig i, at hvis man skrider alt for brutalt og voldsomt ind i alle Tilfælde, dokumenterer man kun, at de, som sidder paa de Husmandsbrug, der er oprettet efter den nævnte Lov, sidder ikke paa samme Maade, som man gør i almindelige private Husmandsbrug. Jeg ønsker paa ingen Maade at sige, at man ikke skal skride ind, der kan være saa grølle Tilfælde, at det kan være nødvendigt at skride ind; men Loven maa indrettes saaledes, at vi kan sige: Her gives der ikke Forøringer til den enkelte, men her bruger vi Pengene fuldt ud til det, som er Meningen, nemlig at der oprettes saa mange og saa gode Brug som muligt. Derfor finder jeg det fuldkommen rimeligt at forhøje Beløbet til 8 000 Kr. under de nuværende Forhold. Det er muligt, at

man endda kunde være gaaet lidt højere, men jeg tror, at man fra alle Sider er enig om, at dette Beløb nogenlunde rammer det rigtige. Jeg maa derfor fraraade Mindretallets Forslag og anbefale, at man bliver ved den Affattelse, Lovforslaget havde oprindelig. Hvad angaar de øvrige Ændringsforslag, skal jeg sige, at jeg kan tiltræde og anbefale det under Nr. 4 af Udvalget stillede Ændringsforslag vedrørende Stormskade, medens jeg, hvad jeg ikke her behøver at gentage, maa fraraade de af Mindretallet under Nr. 5 og 6 stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Thorhauge): Efter den højtærede Landbrugsministers Imødegaaelse af det, der er fremført fra modsat Side, skal jeg fatte mig i Korthed. Det, som kalder mig frem, er særlig en Udtalelse fremsat af det ærede Medlem Hr. Olufson om de af ham forelagte Lovforslag. Jeg sagde straks til det ærede Medlem i Udvalget, at han skulde se at faa de fra hans Side ønskede Ændringer ind som Ændringsforslag til de af Ministeren fremsatte Lovforslag, idet vi jo kunde forhandle om Principperne i de paagældende Love, saa længe det skulde være, uden at det vilde føre til noget; der skal deri ikke være udtalt nogen Uvillie mod det ene eller det andet Princip. Det ærede Medlem nævnte, at Kommissionen i mange Aar havde praktiseret dette, at der kunde købes Jord til bestaaende Brug. Dette er mig aldeles fremmed, men jeg er glad ved, at der nu gennemføres en Lovbestemmelse, saa at det kan lade sig gøre. Det ærede Medlem sagde endvidere, at det var umuligt i de kommende Aar at bygge for den nu fastsatte Sum, 11 500 Kr. Jeg haaber ikke, det vil blive Tilfældet, thi saa kommer man alt for højt op med Bygningerne. Der er adskillige, som har bygget for en langt mindre Sum end den, der har været fastsat de forrige Aar, hvor vi har været oppe paa 12 000 Kr., adskillige Steder er der bygget efter den gamle Lov for 9 000 Kr. Det er imidlertid ingen Nytte til igen at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, som har været fremme ved første Behandling; kun vil jeg sige, at det vilde være beklageligt, hvis vi igen skulde komme op paa en alt for høj Byggesum.

Olufson: Maa jeg sige til den højtærede Landbrugsminister, at jeg forstaaer ikke, at han vil fremføre det, som han fremførte med Hensyn til det forrentningspligtige Beløb. Forholdet er jo ikke det, at vi vil